

En og har bedet En om at indtage denne Stilling? Jeg troer, at det er saa meget mere at beklage, at det ærede Medlem er kommen til at udtale sig saaledes, som jeg er overbevist om, at han ikke vil tage noget Hensyn overfor sine Vælgere, sine Venner eller Søner; men vi ere jo ligesaa berettigede til at troe noget Sigt eller udtale noget Sigt, og naar det ærede Medlem — hvad jeg ganske vist troer — paa ingen Maade lader sig paavirke deraf, saa skylder han os at tænke det Samme om os. Han skylder os ikke at kaste slige Ting ud her offentlig for hele Landets Dine, overfor en stor Deel af Thingets Medlemmer, dette skylder han os at undlade. Han taler om Sagen efter Godtjobspopularitet. Det ærede Medlem troede vel ikke, at Nogen nog derefter, men, sagde han, man skulde forebygge enhver Mistanke i denne Retning. Ja, dersom en Rigsdagsmand — det ærede Medlem inclusive — vilde stille sig saaledes, at han vilde forebygge al Mistanke, saa maatte han aabenbart være mere end et Menneske; thi det er ikke givet noget Menneske i den Stilling, som en Rigsdagsmand indtager, at frigjøre sig for Mistanke. Den Rigsdagsmand, som vilde spørge sig selv om, hvorledes han skulde forebygge Mistanke, vilde slet ikke kunne stemme i nogen Sag, og sagde han: Stemmer ikke, saa udsatte han sig ogsaa for Mistanke, men stemte han, vilde han ligeledes udsætte sig derfor. Det er Noget, vi Alle maa vide, før vi sætte vor Fod ind i denne Sal: at afværge nogen Mistanke eller ikke at tillade nogen Mistanke at fremkomme, det er Noget, som der ikke kan være Spørgsmaal om i denne Sal; det gjælder om Fleertallet som om Mindretallet. Den, der vilde lade sig paavirke i en Sag af dette Hensyn, skal sandelig blive ude af Rigsdagen. — Det ærede Medlem udtalte forskjellige Sætninger, som jo lade sig sige i al Almindelighed, men som ingenlunde holde Stik, naar man seer nærmere paa dem. Det ærede Medlem sagde saaledes, at hvad man bliver vant til, det bærer man let. Ja, hvis dette var rigtigt, saa kunde det jo see godt ud for os Alle i mange Ting, men det holder jo paa ingen Maade Stik. Paa denne Maade vilde man kunne udvide Hærlovens

Bestemmelser — og det indrømmes jo, at det her er Tale om, just ikke er paabudt i Hærloven — man vilde kunne gaae frem i den Aand og bestandig lægge nye Byrder paa Folkets Skuldre og sige til dem: Det skulle I ikke bryde eder om; naar I bare blive vant til det, saa gaaer det nok. Men der vilde dog komme den Tid, da det vilde synke sammen under Byrderne. Altsaa den Sætning troer jeg ikke, at man kan lade sig berolige ved, at, naar man blot bliver vant til det, kan man sagtens bære det. Dette med Hensyn til det ærede Medlems Uttring.

Jeg skal nu gaae over til, hvad der for mit Bedkommende skal være Gjenstand for et Par Bemærkninger. Det er om Stillingen, som den efter min Opfattelse ligger for i dette Dieblif. Jeg tager saameget hellere Ordet herom, som den Maade, hvorpaa jeg betragter denne Sag, ikke er en saadan, som hidtil er fremkommen fra nogen Side. At det nuværende Ministerium har mange Fortjenerer, skal Ingen være mere villig til at indrømme end jeg. Jeg indrømmer, at hvad man har sagt til Roes for dets Virksomhed, i flere Punkter er rigtigt, men man har overdrevet denne Roes. Vi hørte i det første Foredrag i denne Sag begrunde, at man skulde kunne tillægge denne Regjering Roes ogsaa med Hensyn til de kirkelige Reforme, der forestaae, og med Hensyn til de Landboreforme, der forestaae. Jeg mener nu, at de, der ønske at vække Stemning for Ministeriet, vel skulde vogte sig for at nævne disse Sager her i Forhold til Ministeriet. Har det nuværende Ministerium f. Ex. ikke i Landbosforholdene i de væsentligste og vigtigste Spørgsmaal, som der i dette Forhold kan være Tale om her, erklæret sig for en Reform; der er af den Beskaffenhed, at jeg ikke troer, at mange Medlemmer her i Salen ville kunne stemme derfor, og af den Beskaffenhed, at, hvis den gennemførtes, vilde det efter min Opfattelse være til stor Ulykke for Landet. Der er altsaa ikke Noget at vente fra denne Side, og med Hensyn til de kirkelige Love er der om muligt endnu Mindre at vente. Den nuværende høitagtede Cultusministers Formand — ja, jeg